

Številka: 018-046/2023-6

Datum: 18. 5. 2023

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39., 55. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Igorja Luzarja kot predsednika senata ter Marka Medveda in mag. Zlate Jerman kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava prehrambnih izdelkov za potrebe Uprave Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij*«, začetem na podlagi zahtevkov za revizijo vlagateljev (1) PIVKA perutninarstvo d.d., Kal 1, Pivka, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Marovt in partnerji, d.o.o., Rozmanova ulica 12, Ljubljana (v nadaljevanju: prvi vlagatelj) in (2) MESARSTVO OBLAK, proizvodnja, trgovina in storitve, d.o.o., Industrijska ulica 17, Žiri, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna Kavalič, d.o.o., Masarykova cesta 14, Ljubljana (v nadaljevanju: drugi vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za pravosodje, Uprava RS za izvrševanje kazenskih sankcij, Beethovnova ulica 3, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 18. 5. 2023

odločila:

1. Obravnavanje zahtevkov za revizijo prvega in drugega vlagatelja se združi v en revizijski postopek.
2. Pritožba prvega vlagatelja se zavrne kot neutemeljena.
3. Zahtevku za revizijo prvega vlagatelja se ugodi in se v delu, ki se nanaša na sklope 1, 2 in 11, razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »SPREMEMB[A] ODLOČITVE O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA«, št. 430-457/2023/71, z dne 7. 4. 2023.
4. Zahtevku za revizijo drugega vlagatelja se ugodi in se v delu, ki se nanaša na sklope 3, 4, 5, 6 in 7, razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »SPREMEMB[A] ODLOČITVE O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA«, št. 430-457/2023/71, z dne 7. 4. 2023.
5. Naročnik je dolžan prvemu vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 4.629,99 EUR, in sicer v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila, pod izvršbo. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

- Naročnik je dolžan drugemu vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 3.003,48 EUR, in sicer v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila, pod izvršbo.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno 16. 2. 2023, pod št. objave JN000826/2023-B01 (s popravkoma dne 2. 3. 2023 in 3. 3. 2023), ter 17. 2. 2023 v Uradnem listu Evropske unije, pod št. objave 2023/S 035-103276. Naročnik izvaja odprti postopek za sklenitev okvirnega sporazuma z več gospodarskimi subjekti po posameznih sklopih.

Naročnik je 6. 4. 2023 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN000826/2023-ODL01) objavil »*ODLOČITVE O ODDAJI NAROČILA*« z dne 4. 4. 2022, št. 430-457/2025/70, s katero je izbral gospodarske subjekte, s katerimi bi sklenil okvirne sporazume, ter najugodnejše ponudnike (po posameznih sklopih) za dobavo prehrabnih izdelkov za prvo obdobje.

Naročnik je nato 7. 4. 2023 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN000826/2023-ODL01P1) objavil »*SPREMEMBO ODLOČITVE O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*«, št. 430-457/2023/71, s katero je prejšnjo odločitev spremenil tako, da je zavrnil vse prejete ponudbe kot nedopustne zaradi preseganja zagotovljenih finančnih sredstev za dotično javno naročilo v predvidenem časovnem obdobju; naročnik je napovedal, da bo izvedel nov postopek javnega naročanja.

Prvi vlagatelj je 12. 4. 2023 pravočasno vložil zahtevek za revizijo. Predlaga, naj se razveljavi »*SPREMEMBO ODLOČITVE O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*« oz. podredno, naj se to odločitev razveljavi za sklope 1, 2 in 11; v vsakem primeru pa, da mu naročnik povrne priglašene stroške pravnega varstva. Vlagatelj zatrjuje, da naročnik izpodbijane odločitve ob kršitvi načela transparentnosti ni obrazložil na način, ki bi omogočil preizkus njene razumnosti in pravilnosti, saj za sklope, v katerih je zavrnil njegovo ponudbo, ni navedel višine zagotovljenih sredstev, niti ni v odločitvi navedel, zakaj te informacije ni objavil.

Drugi vlagatelj je 17. 4. 2023 pravočasno vložil zahtevek za revizijo. Predlaga, naj se razveljavi »*SPREMEMBO ODLOČITVE O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*« za sklope 3, 4, 5, 6 in 7 (tj. za sklope, za katere je oddal ponudbo) ter se mu povrne priglašene stroške pravnega varstva. Zatrjuje, da je izpodbijana odločitev v vseh petih sklopih nezakonita, ker ni obrazložena v skladu s standardom, kot izhaja iz prakse Državne revizijske komisije, saj so razlogi za zavrnitev ponudbe navedeni pavšalno in nekonkretizirano, s čimer je naročnik kršil načelo transparentnosti, posledično pa mu onemogočil učinkovito pravno varstvo. Dodaja, da naročnik ni navedel odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, saj ni zagotovil podatka, ki bi vlagatelju omogočil ugotavljanje, ali njegova ponudba res presega zagotovljena sredstva, niti ni navedel, ali ponudba vlagatelja presega zagotovljena sredstva v posameznem sklopu ali za vse sklope. Naročniku očita še, da je opustil navedbo konkretnih razlogov oziroma virov in obsega zagotovljenih sredstev ter da niti ni navedel, da podatka ni dolžan razkriti na podlagi četrtega odstavka 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), posledično pa se odločitve ne da objektivno preizkusiti.

Naročnik je 14. 4. 2023 zahtevek za revizijo prvega vlagatelja zavrnil v delu, ki se nanaša na sklope 1, 2 in 11, v preostalih delih pa zavrgel. Glede zavrženja pojasnjuje, da je vlagatelj ponudbo oddal le za sklope 1, 2 in 11, zato ni izkazal interesa za dodelitev predmetnega javnega naročila za vse sklope ter tako ne izpolnjuje pogojev za dodelitev aktivne legitimacije na podlagi 1. alineje prvega odstavka 14. člena ZPVPJN, prav tako pa ni utemeljil, da bi mu zaradi domnevnih kršitev naročnika lahko nastala škoda. Glede zavrnitve pa pojasnjuje, da je ocenjeno

vrednost celotnega javnega naročila določil na podlagi realizacije porabe živil zavodov za prestanje kazni v letu 2022, ob upoštevanju povišanja indeksa cen življenjskih potrebščin in surovin, dviga minimalne plače in posledično stroškov dela ter tržnih cen izdelkov ter storitev, v višini 6.000.000,00 EUR z DDV; zaradi negotovih razmer v gospodarstvu je v razpisno dokumentacijo vključil možnost izrednega povišanja cen (do 30% vrednosti pogodb) v primeru izrednih okoliščin, skladno s tretjo točko prvega odstavka 95. člena ZJN-3, ter tako oblikoval višino razpoložljivih sredstev v znesku 7.800.000,00 EUR z DDV. Naročnik poudarja, da znaša znesek prejetih ponudb za vseh 32 sklopov 16.894.905,33 EUR z DDV, zaradi preseganja razpoložljivih sredstev pa je bila sprejeta odločitev o zavrnitvi vseh ponudb ter izvedbi novega javnega naročila, kjer bo naročnik tudi racionaliziral količine živil ter število prehranskih izdelkov. Pojasnjuje še, da je pri postopku objave odločitve na Portalu javnih naročil dne 6. 4. 2023 prišlo do napake (pripet je bil napačen dokument), takoj po spoznanju o lastni zmoti pa je objavil spremembo odločitve o oddaji javnega naročila ter navedel razlog zavrnitve vseh ponudb. Sklicujoč se na prakso Državne revizijske komisije meni, da je obrazložitev zadostna in da je v svoji utemeljitvi dokazal spoštovanje temeljnih načel skupnostnega prava o javnem naročanju pri izvedbi postopka javnega naročila, saj je deloval zakonito, transparentno ter v skladu z načelom enake obravnave vseh ponudnikov.

Naročnik je 24. 4. 2023 zahtevek za revizijo drugega vlagatelja zavrnil kot neutemeljenega, pri čemer je podal smiselno enako obrazložitev kot v primeru zavrnitve zahtevka za revizijo prvega vlagatelja. Dodatno še meni, da navedba, da vse prejete ponudbe presegajo naročnikova zagotovljena sredstva, transparentno pojasnjuje, da naročnik finančnih sredstev nima niti jih ne more zagotoviti v času predvidenega trajanja pogodb, katere bi naj bile sklenjene na podlagi dotičnega javnega naročila.

Prvi vlagatelj se je do navedb naročnika (o zavrnitvi zahtevka za revizijo) opredelil z vlogo z dne 15. 4. 2023. Odločitev naročnika označuje za preuranjeno, nezakonito in arbitrarno. Glede navajanja višine zagotovljenih sredstev v znesku 7.800.000,00 EUR z DDV in zneska vrednosti ponudb za 32 sklopov naj bi bil naročnik prekludiran, enako pa z navedbo o racionalizaciji količin živil in prehranskih izdelkov v novem postopku. Meni, da iz razloga, ker se predmetno naročilo oddaja po sklopih, niti ni relevantna skupna vrednost vseh sklopov, ampak vrednost posameznega sklopa – teh vrednosti pa naročnik ne navaja. Pojasnjuje, zakaj ne gre slediti naročnikovi navedbi o napaki pri objavi odločitve o oddaji javnega naročila.

Prvi vlagatelj je 15. 4. 2023 vložil tudi pritožbo zoper zavrženje zahtevka za revizijo. Poudarja, da če bi naročnik v izpodbijani odločitvi navedel vse sklope, ki so predmet javnega naročila in bi na tak način tudi sprejel odločitev (za vsak sklop posebej), bi zahtevek za revizijo pripravil drugače oziroma bi izpodbijal naročnikovo odločitev samo v sklopih, v katerih je oddal ponudbo. Ker pa je naročnik ponudbe zavrnil na način, kot izhaja iz izpodbijane odločitve, je primarno oblikoval zahtevek na način, da se razveljavi odločitev v celoti, saj se tako (na celoto) tudi glasi odločitev. Dodaja, da je iz previdnosti postavil še podredni zahtevek; če bi ravnal drugače in bi postavil zahtevek samo na razveljavitev sklopov, pri katerih je kandidiral, pa bi naročnik lahko odločil, da bi moral biti zahtevek oblikovan glede na vsebino (torej da se razveljavi odločitev v celoti).

Drugi vlagatelj se je do navedb naročnika opredelil z vlogo z dne 26. 4. 2023. Vztraja pri predhodnih navedbah. Pojasnila naročnika glede določitve ocenjene vrednosti označuje za prepozna ter poudarja, da ocenjena vrednost ni enaka zagotovljenim sredstvom, saj gre za dva različna pojma. Kot neverjetne označuje navedbe glede pomote pri objavi prve odločitve.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 18. 4. 2023 odstopil pritožbo, dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila ter dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagateljev in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Skladno s prvim odstavkom 300. člena Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN uporabljajo v revizijskem postopku glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja, se lahko v primeru, kadar teče pred istim sodiščem več pravnih med istimi osebami ali več pravnih, v katerih je ista oseba nasprotnik različnih tožnikov ali različnih tožencev, vse te pravde s sklepom senata združijo za skupno obravnavanje, če se s tem pospeši obravnavanje ali zmanjšajo stroški. O vseh združenih pravnih lahko izda sodišče skupno sodbo.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da sta prvi in drugi vlagatelj vložila zahtevek za revizijo v istem postopku oddaje javnega naročila, zato je, zaradi pospešitve obravnavanja, obravnavanje zahtevkov za revizijo združila v en revizijski postopek in sprejela skupno odločitev.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Glede vprašanja, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je zahtevek za revizijo prvega vlagatelja v delih, ki se ne nanašajo na odločitev v sklopih 1, 2 in 11, zavrgel zaradi domnevnega pomanjkanja aktivne legitimacije, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je aktivna legitimacija procesna predpostavka, ki jo naročnik (in Državna revizijska komisija) presoja(ta) po uradni dolžnosti pred vsebinsko obravnavo zatrjevanih kršitev glede na konkretne okoliščine posameznega primera (prvi odstavek 26. in 31. člena ZPVPJN). V skladu s prvim in drugim odstavkom 14. člena ZPVPJN se aktivna legitimacija prizna vsaki osebi, ki ima ali je imela interes za dodelitev javnega naročila sklenitev, okvirnega sporazuma ali vključitev v dinamični nabavni sistem ali kvalifikacijski sistem in ji je ali bi ji lahko z domnevno kršitvijo nastala škoda. Če je rok za oddajo prijav ali ponudb že potekel, se šteje, da je interes za dodelitev javnega naročila izkazala tista oseba, ki je oddala pravočasno prijavo oziroma ponudbo.

Med strankama ni sporno, enako pa potrjuje vpogled v odstopljeno dokumentacijo, da je prvi vlagatelj ponudbo oddal le za sklope 1, 2 in 11. Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je pravilna naročnikova ugotovitev o umanjkanju aktivne legitimacije prvega vlagatelja za vložitev zahtevka za revizijo zoper naročnikovo odločitev v delu, ki se ne nanaša na sklope 1, 2 in 11. Naročnik je ravnal skladno s tretjim odstavkom 26. člena ZPVPJN, ko je zavrgel zahtevek za revizijo, zato pritožba zoper to naročnikovo odločitev ni utemeljena in jo je potrebno zavrniti (prvi odstavek 55. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Med obema vlagateljema in naročnikom sta sporni vprašanja, ali je naročnik (zadostno) obrazložil odločitev o oddaji javnega naročila, oziroma ali je upravičeno zavrnil vse prejete ponudbe kot nedopustne iz razloga preseganja zagotovljenih sredstev. V zvezi z očitkom neobrazloženosti izpodbijane odločitve oba vlagatelja kot problematično izpostavljata zlasti to, da naročnik (v izpodbijani odločitvi) ni razkril višine zagotovljenih sredstev.

Revizijske navedbe obeh vlagateljev v zvezi z (ne)dopustnostjo ponudb je potrebno presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, ki določa, da je dopustna ponudba tista, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za

sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

V skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril ob upoštevanju določb 84., 85. in 86. člena ZJN-3 po tem, ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena tega zakona in
- b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena tega zakona in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena tega zakona, če so bila določena.

ZJN-3 omogoča naročniku, ki nima zagotovljenih sredstev, da ne odda javnega naročila, in ga ne sili v izbor ponudbe. Vendar Državna revizijska komisija opozarja, da ZJN-3 naročniku v drugi povedi iz desetega odstavka 90. člena ZJN-3 nalaga, da odločitev obrazloži v skladu z določbami 90. člena ZJN-3. Naročnik mora tako v skladu s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3 obrazložiti tudi odločitev, da ne odda javnega naročila, pri čemer mora upoštevati, da mora obrazložitev skladno s prvo alineo tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 vsebovati med drugim razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran. Obrazložitev odločitve v postopku javnega naročanja ni sama sebi namen, saj ponudnikom zagotavlja informacije o poteku postopka javnega naročanja, o katerih jih mora naročnik seznaniti (prva poved iz desetega odstavka 90. člena ZJN-3), s čimer naročnik zagotavlja transparentnost postopka javnega naročanja (6. člen ZJN-3). Ponudniki se lahko tako na podlagi teh informacij odločijo, ali bodo zoper odločitev v postopku oddaje naročila uveljavljali pravno varstvo (25. člen ZPVPJN) in jo izpodbijali.

Zakon sicer ne določa kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o (ne)oddaji javnega naročila, je pa takšne kriterije (sprva ob upoštevanju določbe prvega odstavka 79. člena prej veljavnega Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 128/2006 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-2), ki je bila smiselno podobna določbi tretjega odstavka 90. člena ZJN-3) skozi prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. sklepe št. 018-234/2015-6, 018-096/2016-4, 018-163/2016-4, 018-135/2017-7 itd.) mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge do te mere, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Četudi ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev o (ne)oddaji naročila, pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki tvorijo pravno ter dejansko podstat naročnikove odločitve.

Naročnik je v obrazložitvi izpodbijane odločitve o zavrnitvi vseh ponudb navedel zgolj, da so vse ponudbe nedopustne zaradi preseganja zagotovljenih finančnih sredstev za to javno naročilo v predvidenem časovnem obdobju.

Zagotovljena sredstva predstavljajo znesek, ki ga ima naročnik predvidenega in pripravljenega za poplačilo obveznosti, ki bodo nastale na podlagi sklenjene pogodbe o izvedbi javnega naročila. Določbe ZJN-3 sicer ne nalagajo naročniku, da bi moral v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali na Portalu javnih naročil (in v Uradnem listu Evropske unije) objaviti višino zagotovljenih sredstev. Čeprav ZJN-3 objave podatka o zagotovljenih sredstvih ne nalaga, pa vendarle ne gre prezreti, da je naročnik tisti, ki mora zaradi uresničitve načela transparentnosti

zagotoviti, da je ponudnik izbran (ali je, nasprotno, njegova ponudba zavrtnjena) na pregleden način in po predpisanem postopku, kar ga zavezuje, da svojo oceno o preseganju zagotovljenih sredstev ustrezno obrazloži ter s tem omogoči preizkus njene razumnosti in pravilnosti. Kakšna, kako široka ter natančna naj bo v tem primeru obrazložitev, je prepuščeno presoji naročnika. Slednji pa mora tudi pri obrazložitvi odločitve o zavrnitvi ponudbe kot nedopustne zaradi preseganja zagotovljenih sredstev slediti temeljnemu izhodišču in z navedbo jasnih odločilnih dejstev ponudnikom zagotoviti možnost uresničitve učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik s tem, ko je navedel, da so vse prejete ponudbe nedopustne zaradi preseganja zagotovljenih sredstev, podal zgolj zaključek ugotovitev, katerega pravna posledica se je odrazila v oceni o nedopustnosti ter posledični zavrnitvi ponudb, ni pa navedel konkretnih dejstev oziroma konkretnih okoliščin danega primera, ki so ga vodili k sprejemu omenjenega zaključka. Državna revizijska komisija še pristavlja, da naročnik ne v odločitvi o oddaji naročila ne v odločitvah o zahtevkih za revizijo ni z ničemer izrazil in izkazoval, da nekaterih informacij o oddaji naročila iz drugega in tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 ni objavil, ker bi njihovo razkritje oviralo izvajanje zakona ali bi bilo sicer v nasprotju z javnim interesom, ker bi škodilo upravičenim poslovnim interesom javnega ali zasebnega gospodarskega subjekta ali ker bi lahko vplivalo na pošteno konkurenco med gospodarskimi subjekti (četrti odstavek 90. člena ZJN-3).

Naročnik je sicer v sklepih o zavrnitvi zahtevkov za revizijo navedel, kolikšna je višina zagotovljenih sredstev ter na kakšen način jo je določil. Ker pa, tako kot vlagatelj v postopku pravnega varstva po tem, ko naročnik že odloči o zahtevku za revizijo, praviloma ne sme navajati novih kršitev (šesti odstavek 29. člena ZPVPJN), tudi naročnik v sklepu, s katerim odloči o zahtevku, ne sme navajati novih razlogov za sprejeto odločitev, ki jih ni navedel že v odločitvi o (ne)oddaji javnega naročila, saj bi bil vlagatelj s tem onemogočen v možnosti uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva. To pa pomeni, da predstavljenih trditev, ki jih je naročnik prvič navedel šele v sklepih o zavrnitvi zahtevkov za revizijo, pri odločanju ni mogoče upoštevati. Državna revizijska komisija se tako posledično ne opredeljuje niti do s tem povezanih navedb prvega vlagatelja v vlogi z dne 15. 4. 2023 o vprašanju relevantnosti oziroma neizkazanosti višine zagotovljenih sredstev za vsak posamezen sklop.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da so revizijske navedbe obeh vlagateljev o neobrazloženosti naročnikove odločitve o zavrnitvi njunih ponudb kot nedopustnih utemeljene. Naročnik namreč pri sprejemu izpodbijane odločitve ni zadostil standardu obrazloženosti, s čimer je kršil tretji odstavek 90. člena ZJN-3 v povezavi s 6. členom ZJN-3, saj ponudb vlagateljev zaradi umanjkanja navedbe konkretnega dejanskega stanja ni zavrnil na pregleden način.

Državna revizijska komisija je zato na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN ugodila:

- zahtevku za revizijo prvega vlagatelja in v delu, ki se nanaša na sklope 1, 2 in 11, razveljavila odločitev naročnika o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz dokumenta »SPREMEMB[A] ODLOČITVE O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA«, št. 430-457/2023/71, z dne 7. 4. 2023;
- zahtevku za revizijo drugega vlagatelja in v delu, ki se nanaša na sklope 3, 4, 5, 6 in 7, razveljavila odločitev naročnika o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz dokumenta »SPREMEMB[A] ODLOČITVE O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA«, št. 430-457/2023/71, z dne 7. 4. 2023.

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka v razveljavljenem delu naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa

upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Naročnik mora pri postopanju upoštevati, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku (prvi odstavek 6. člena ZJN-3). V kolikor se odloči, da javnega naročila ne bo oddal, mora upoštevati zlasti obveznosti, ki mu jih nalagajo določila 90. člena ZJN-3 (npr. z navedbo višine zagotovljenih sredstev ali pa s pojasnilom, zakaj nekaterih informacij o oddaji naročila iz drugega in tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 ne objavi – v vsakem primeru pa mora svojo odločitev o (ne)izbiri ponudnikov ustrezno obrazložiti), pri čemer Državna revizijska komisija še posebej poudarja, da bo moral naročnik v morebitnem ponovnem sporu glede zavrnitve ponudb(e) zaradi preseganja zagotovljenih sredstev takšen svoj zaključek utemeljiti s konkretnimi, ne le s splošnimi dejstvi, oziroma bo moral višino zagotovljenih sredstev (vsaj Državni revizijski komisiji) z dokumentacijo tudi na preverljiv način izkazati.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. in 4. točke izreka tega sklepa.

Prvi vlagatelj je v zahtevku za revizijo, v pritožbi in v vlogi, s katero se je opredelil do sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo, zahteval povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je prvemu vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 1.000,00 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 4.900 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 3.586,80 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku (prvi vlagatelj izdatkov v dejanski višini ni specificiral niti izkazal) po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 59 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 43,19 EUR.

Državna revizijska komisija prvemu vlagatelju ni priznala:

- priglašeni stroškov za sestavo vloge z dne 15. 4. 2023, s katero se je prvi vlagatelj opredelil do sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo, saj v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena ter drugi odstavek 2. člena OT) – navedbe v vlogi z dne 15. 4. 2023 niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve;
- priglašenega stroška za sestavo pritožbe, saj prvi vlagatelj s pritožbo ni uspel;
- priglašenega presežka nad priznanimi stroški za izdatke v pavšalnem znesku po 11. členu OT, saj upoštevajoč skupno priznano vrednost storitve za njegovo priznanje ni pravne podlage.

Državna revizijska komisija je tako prvemu vlagatelju priznala stroške v višini 4.629,99 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila, pod izvršbo. Višja stroškovna zahteva se zavrne

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 5. točke izreka tega sklepa.

Drugi vlagatelj je v zahtevku za revizijo zahteval povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti

potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je drugemu vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z OT, kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 1.000,00 EUR;
- strošek odvetniške storitve za zahtevek za revizijo v višini 2.700 točk, kar ob upoštevanju prve točke tar. št. 44 OT, višine točk, kot jih je v zahtevku za revizijo (navzgor) zamejil vlagatelj, vrednosti točke in 22% DDV, znaša 1.976,40 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT, v višini 37 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 27,08 EUR.

Državna revizijska komisija je tako drugemu vlagatelju priznala stroške v višini 3.003,48 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila, pod izvršbo.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 6. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- prvi vlagatelj po pooblaščenju,
- drugi vlagatelj po pooblaščenju,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.